ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹੂ (ਮਰੇ ਹੋਏ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ.

v.

ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਰਾਵਤ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3601)

ਨਵੰਬਰ 03, 2020

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – ਧਾਰਾ 114 ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. 47, ਆਰ. 1 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 25.03.1995 ਨੂੰ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੁਖੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਗਭਗ 2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 10.12.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ - ਕਿਹਾ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ - ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਪੈਰਾ 20 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ,
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ / ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਿਯਮ 47 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ
ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – .114 ਅਤੇ .47, .1 – ਪਾਵਰ
ਸਮੀਖਿਆ - ਆਯੋਜਿਤ: ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਨੰਗੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਉਕਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਘਟਾਓ
ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਜਾਂ 47 ਆਰ.1 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ
ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

1. ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ
114 ਸੀਪੀਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਉਕਤ ਅਸਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਹੈ।
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੇਵਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉੱਪਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
[ਪੈਰਾ 9] [891--]

ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ
ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀ ਗਰਾਊਂਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰ
20. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 20 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ,
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ ੨੦ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਬੂਤਾਂ/ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ
ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ
ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ
ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁਦ 2012 ਦੇ ਆਈਏ ਨੰਬਰ 1267 ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਚ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪੈਰਾ ੨੦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰਵ-ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। [ਪੈਰਾ 10] [891--; 892--]

3. ਫਿਰ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸਨ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ
ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਅਤੇ
ਇਸ 'ਤੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ
ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2
ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਸ਼੍ਰੀ ਰੰਗਾਈ ਵਿਨੈਗਰ ਮੰਦਰ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਜੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਬੂਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਮੁਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ
ਇੱਕ ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ. ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। [ਪੈਰਾ 11.1] [892-; 893--]

4. ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ,
ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ
ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 12] [893--]

ਹਰਿਦਾਸ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਊਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਬਾਨਿਕ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ
(2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 78 : [2006] 3 ਐਸਸੀਆਰ 87; ਇੰਦਰਚੰਦ ਜੈਨ
ਬਨਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ, (2009) 14 ਐਸਸੀਸੀ 663: [2009] 11 ਐਸਸੀਆਰ 252;
ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਇਸਹਾਕ ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 233: [1955] ਐਸਸੀਆਰ 1104;
ਪਰਿਓਨ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸੁਮਿਤਰੀ ਦੇਵੀ, (1997) 8 ਐਸਸੀਸੀ 715; ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲ ਸੇਨਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (2008) 8 ਐਸਸੀਸੀ 612: [2008]
10 4 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾਈ ਵਿਨੈਗਰ ਮੰਦਰ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੰਮਲ
(2015) 3 ਐਸਸੀਸੀ 624 : [2014] 12 ਐਸਸੀਆਰ 845; ਭੁਵਨ ਸਿੰਘ
ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (2009) 5 ਐਸਸੀਸੀ 136: [2009] 4 ਐਸਸੀਆਰ 195; ਸਈਦਾ ਅਖਤਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਹਦ
(2003) 7 ਐਸਸੀਸੀ 52 : [2003] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 612; ਲਿਲੀ
ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2000) 6 ਐਸਸੀ 224 : [2000] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1081; ਮੋਰਾਨ ਮਾਰ ਬਾਸੇਲੀਓਸ
ਕੈਥੋਲਿਕਸ ਬਨਾਮ ਮੋਸਟ ਰੇਵ ਮਾਰ ਪੌਲੋਸ ਅਥਾਨਾਸਿਅਸ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 526 : [1955] ਐਸਸੀਆਰ 520; ਪਟੇਲ ਨਰਸ਼ੀ ਠਾਕਰਸ਼ੀ ਬਨਾਮ
ਪ੍ਰਦਿਊਮਨ ਸਿੰਘਜੀ ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (1971) 3 ਐਸਸੀਸੀ 844;
ਟੀਸੀ ਬਾਸੱਪਾ ਬਨਾਮ ਟੀ ਨਾਰੱਪਾ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 440:[1955]
250 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 112 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2014] 12 SCR 845	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 3 (vii)
[2009] 4 ਐਸਸੀਆਰ 195	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 3 (vii)
[2003] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 612	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 3 (vii)
[2006] 3 SCR 87	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 6.1

[2000] 3 SCR 1081	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 6.2
[1955] SCR 520	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 6.2
[2009] 11 SCR 252	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 6.2
(1971) 3 SCC 844	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 7
[1955] SCR 250	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 8

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3601 2020 ਦਾ ਸੀ.

2015 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 465 ਵਿੱਚ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬੈਂਚ ਦੇ 14.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਰਜੁਨ ਗਰਗ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਰੁਤਿਕਾ ਗਰਗ, ਪੁਨੀਤ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜੈਨ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ 14.07.2017 ਨੂੰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ 2005 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਵਿੱਚ 2015 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 465 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 10.12.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ 2005 ਦੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ - ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹੂ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸਨ, ਨੇ 2005 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 04ਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਰਜਿਸਟਰਡ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 25.03.1995 ਨੂੰ ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 28/955 (ਪਿਛਲਾ ਏ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2
ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 3/1582, ਜੋ ਕਿ ਸੂਬੇ ਕੀ ਪਾਏਗਾ, ਜੀਵਾਜੀਗੰਜ, ਲਸ਼ਕਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹੂ ਨੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ
ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 19.10.1993 ਨੂੰ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਘਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਧਾਰਕ ਬਣ ਗਿਆ; ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸੀ
ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 13.05.1992 ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ ੩ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਵੀ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

1. ਕੀ ਸੂਬੇ ਕੀ ਪਾਏਗਾ, ਜੀਵਾਜੀਗੰਜ, ਲਸ਼ਕਰ, ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 28/95 ਕਿਸ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?
ਘਸੀਲਾਲ ਅਤੇ ਮੰਗਲੀਆ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ?

ਕੀ ਘਸੀਲਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਨੇ 19.10.1993 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਦਨ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਕੀ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਘਸੀਲਾਲ ਨੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ
28.01.1985, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
13.05.1992.

ਕੀ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਬਾਰੇ 25.03.1995 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
ਕੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 25.03.1995 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਕੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਨਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

7. ਕੀ, ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ?

8. ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਲਾਗਤ।

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹੂ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ
1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ)। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ;
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ।

ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ
ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਘਸੀਲਾਲ ਨੇ 26.01.1985 ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਦੁਆਰਾ 13.05.1992 ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਮੂਲ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2005 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਕਿ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 19.03.2012 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਹਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲੈਚ (2012 ਦਾ ਆਈਏ ਨੰਬਰ 2244) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਕਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ
ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ

1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ
02.12.2013 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਗਭਗ 2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 -
ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ੨੦ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ 2005 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 10.12.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ
ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਜਾਇਦਾਦ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਵਿਦਵਾਨ
ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ 10.12.2013 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ
2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241, ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਅਪੀਲ।

ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ.ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।
ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ
ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ;
ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ;

() ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241/2005 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 10.12.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ;

(v) ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸੀ;

(v) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 3-ਏ/2005, ਜੋ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 28/956 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵੀ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 28/956 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 3-ਏ/2005 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।
ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 4-ਏ/2005;

(v) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੇ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਰਥਾਤ, ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 28/955 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ;

(v) ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ, ਗੈਰ-ਫਸਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ
ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੰਗਾਈ ਵਿਨੈਗਰ ਮੰਦਰ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੰਮਲ (2015) 3 ਐਸਸੀਸੀ 624; ਭੁਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (2009) 5 ਐਸਸੀਸੀ 136; ਅਤੇ ਸਈਦਾ ਅਖਤਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਅਹਦ (2003) 7 ਐਸਸੀਸੀ 52. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ, ਨਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ

ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 10.12.2013 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241/2005 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ;
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-
ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਜਾਇਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਲਈ
ਲਿਆ ਹੈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹੂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੇ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ 19.03.2012 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ
ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ
ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼
ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਤੰਬਰ, 2017 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ
ਕਬਜ਼ੇ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫਾ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ
ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਜਾਇਦਾਦ;

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 340 ਅਤੇ
ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 193, 465, 471 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਤਹਿਤ ਕੇਸ
ਦਰਜ ਕਰਨਾ, ਮਿਤੀ 06.02.2016;

ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 6 ਨਿਯਮ 17 ਸੀਪੀਸੀ (ਆਈਏ ਨੰਬਰ 2244/2012) ਦੇ
ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਹਤ ਜੋੜ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ
ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।
ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 6 ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ

ਨਿਯਮ ੧੭ ਸੀਪੀਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੀ;

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 340 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 195 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 19.03.2012 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ 10.12.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੋਜ ਹੈ

ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਅਲੀ/ਸਿਰਜਣਾ/ਸੀ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 193, 465, 471 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਲ 2017 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਨੀਤ ਜੈਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ
ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
10.12.2013 ਨੂੰ 2005 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 25.03.1995 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 (ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅੱਗੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਪੀਲ

ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਏ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ ੨੦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਘੀਸਾ ਲਾਲ ਸਾਹੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਛਿੰਮਾਬਾਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ - ਦਿਲੀਪ ਬੀ
ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲੀਪ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ
ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ 2001 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 4ਏ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ 13.05.1992 ਨੂੰ ਉਕਤ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਖਰਕਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2005 ਦੇ ਐਸਏ ਨੰਬਰ 315 ਵਿੱਚ 07.09.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ

ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਤੀ 19.10.1993 ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2003 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 45ਏ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 2005 ਦੇ ਐਸਏ ਨੰਬਰ 946 ਵਿੱਚ 07.09.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਸਨ
ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ - () ਓਮ ਬਾਬੂ ਸਕਸੈਨਾ ਅਤੇ () ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਯਾਦਵ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ
30.01.1995 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ
ਸਾਹੂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ੨੫.੦੩.੧੯੯੫ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਰਵੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਜਾਦੋਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 18.10.2014. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ

ਈ. ਕਿਵੇਂ, ਕਿਸ ਸਮਰੱਥਾ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ
ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ, ਰਚਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਹੋਰ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 2012 ਦੇ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 1267 ਵਿੱਚ 02.12.2013 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,
ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ () ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ () ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੀਲਾ ਸਾਹੂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਆਦੇਸ਼ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਪੀਸੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

4.4. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ

ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਬੀ ਨਿਰੀਖਣ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 114 ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 2005 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 10.12.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ - ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ/ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ

ਡੀ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਖੇਪ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਈ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 114 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ?

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਾਰਾ 114 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਹਰਿਦਾਸ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਊਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਬਾਨਿਕ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਹੋਰ, (2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 78 ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 14 ਤੋਂ 18 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

14. ਮੀਰਾ ਭੰਜਾ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲਾ ਕੁਮਾਰੀ ਚੌਧਰੀ, (1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 170 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

8. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੱਕ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਆਦੇਸ਼ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ,

ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰੀਬਮ ਤੁਲੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਅਰੀਬਾਮ ਪਿਸ਼ਕ ਸ਼ਰਮਾ, (1979) 4 ਐਸਸੀਸੀ 389 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨੱਪਾ ਰੈਂਡੀ, ਜੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 'ਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ
ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜੋ,
ਉਚਿਤ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,
ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੂਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਓ।

ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ
ਜਾਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (ਓ) ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਜੋ ਉਚਿਤ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ; (ਅ) ਅਜਿਹਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ()
ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਅਰੀਬਾਮ ਤੁਲੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਅਰੀਬਮ ਪਿਸ਼ਾਕ ਸ਼ਰਮਾ ਵਿੱਚ,
ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 1047, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ
ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ
ਆਦੇਸ਼ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 151 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 390, ਪੈਰਾ 3)

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ। ਪਰ, ਅਭਿਆਸ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ,

ਉਚਿਤ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੂਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਓ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ।

ਅਰੀਬਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਮੀਰਾ ਭੰਜਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵੇਖਣ 'ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ.

ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਹੇਗੜੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ

5. ਮਿਲਕਾਰਜੁਨ ਭਵਨੱਪਾ ਤਿਰੁਮਾਲੇ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 137 ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

"ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਗਲਤੀ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਦਲੀਲਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ

ਪਰਿਓਨ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸੁਮਿਤਰੀ ਦੇਵੀ, (1997) 8 ਐਸਸੀਸੀ 715. 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ

ਅਰੀਬਾਮ ਅਤੇ ਮੀਰਾ ਭੰਜਾ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

9. ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਬੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ੪੭ ਨਿਯਮ ੧ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 'ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ' ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਕਸਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
'ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ' ਬਣੋ।

ਲਿਲੀ ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2000) 6 ਐਸਸੀ 224 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸ਼ਕਤੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਨਿਯਮ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ, ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 112 ਅਤੇ
ਮੋਰਾਨ ਮਾਰ ਬਾਸੇਲੀਓਸ ਕੈਥੋਲਿਕ ਬਨਾਮ ਮੋਸਟ ਰੇਵ ਮਾਰ ਪੌਲੋਸ ਅਥਾਨਾਸੀਅਸ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 526 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ.

12.3 ਇੰਦਰਚੰਦ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (2009) 14 ਐਸਸੀਸੀ 663 ਪੈਰਾ 7 ਤੋਂ 11 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "
ਕੋਡ") ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ
ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਨਿਯਮ 1 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

17. ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ/ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।—(1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ-

ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

() ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਜੋ, ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ, ਜੋ ਉਚਿਤ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।
ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵੀ. ਰਾਮਬਾਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 514, ਪੈਰਾ 6)

"6. ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ
ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ/ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅੰਤਮਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

9. ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ

ਗਲਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਏ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ.

ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਦਾ ਹੈ
ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੁਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਦਲ ਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਸਮੀਖਿਆ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਲੀ ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਲਿਲੀ ਥਾਮਸ ਵਿੱਚ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:
(ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 251, ਪੈਰਾ 56)

"56. ਇਸ ਲਈ, ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।
ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸ਼ਬਦ "ਸਮੀਖਿਆ" ਦਾ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅਰਥ ਹੈ "ਡੀ ਦੇਖਣ ਦਾ ਕੰਮ, ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਕੁਝ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ".
ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ। ਪਟੇਲ ਨਰਸ਼ੀ ਠਾਕਰਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਦਿਊਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, (1971) 3 ਐਸਸੀਸੀ 844 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਈ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸਮੀਖਿਆ ਵੀ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟੀ.ਸੀ. ਬਾਸੱਪਾ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਨਾਗੱਪਾ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 440 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਐਫ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਇਸ਼ਾਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ.
1955 233, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ,
ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ। ਕਦੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਿਰਫ ਗਲਤੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾ
ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

8.1. ਪਰੀਓਨ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸੁਮਿਤਰੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (ਸੁਪਰਾ) ਪੈਰਾ 7 ਤੋਂ 9 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

7. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਥੁੰਗਭਦਰਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਸਰਕਾਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 1372 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸਤੰਬਰ 1959 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਬਿਆਨ ਸੀ
ਗ਼ਲਤ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ 'ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ' ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ ਇਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ
ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ' ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਸਮੀਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।

8. ਫਿਰ, ਮੀਰਾ ਭੰਜਾ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲਾ ਕੁਮਾਰੀ ਚੌਧਰੀ ਵਿੱਚ, (1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 170 ਨੇ ਅਰੀਬਮ ਤੁਲੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਅਰੀਬਾਮ ਪਿਸ਼ਕ ਸ਼ਰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੱਕ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9. ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਗ਼ਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ "ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ"। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ "ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ" ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

8.2 ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏ
ਸੇਨਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ, (2008) 8 ਐਸਸੀਸੀ 612, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ "ਚਿਹਰੇ
'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ". ਪੈਰਾ 22 ਤੋਂ 35 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

(22. ਸ਼ਬਦ "ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ" ਆਪਣੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਾਂਚ, ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ
ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲੰਬੀ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1, ਸੀਪੀਸੀ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (3) (ਐਫ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ
ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ
ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ / ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ / ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ/ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 114, ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1, ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (3) (ਐਫ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ / ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ / ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਕੋਟਗਿਰੀ ਵੈਂਕਟ ਸੁਬੰਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਵੇਲਾਂਕੀ ਵੈਂਕਟਰਾਮਾ ਰਾਓ (1899-1900) 27 ਆਈਏ 197 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ
ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 206 ਅਤੇ 623 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: (ਆਈਏ, ਪੰਨਾ 205)

"... ਧਾਰਾ ੬੨੩ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮਾਨ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ
ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਸੇ ਗ਼ਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਾ, ਜਾਂ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ. ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਏ ਮੇਘਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬੀਜੋਏ ਗੋਬਿੰਦ ਬੁਰਾਲ, ਆਈਐਲਆਰ (1875) 1 ਕੈਲ 197 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੋਧ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ
ਫਰਮਾਨ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਫਰਮਾਨ ਜੋ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ, 1949 ਫਾਕਰ 36
ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।
ਗੈਰ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਫਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ: (ਐਫਸੀਆਰ ਪੰਨਾ 48)

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਗਲਤੀ ਨਾਲ, ਗਲਤੀ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਮੋਰਾਨ ਮਾਰ ਬਾਸੇਲੀਓਸ ਕੈਥੋਲਿਕ ਬਨਾਮ ਮਾਰ ਪੌਲੋਸ ਅਥਾਨਾਸਿਅਸ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਮਾਨ ਹਨ
ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

“32. … ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।
ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ।
ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, () ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜੋ, ਉਚਿਤ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜਦੋਂ
ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, () ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ () ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ।

ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ'।

ਖੁੰਗਭਦਰਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਸਰਕਾਰ (ਸੁਪਰਾ)
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰਸਿਓਨ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸੁਮਿਤਰੀ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 716)
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ
ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ 47 ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ
1 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।' ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ[ਸੋਧੋ] ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਅਪੀਲ' ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਹਰਿਦਾਸ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਊਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਬਾਨਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"13. ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ'। ਮਾਪਦੰਡ ਆਰਡਰ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ 'ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ
ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
ਜੁਰਲ ਐਕਸ਼ਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋ ਜੀ ਸਿੱਟੇ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਆਰਡਰ 47 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਫੈਸਲਾ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਕੋਲ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੌਕਸੀ।

ਅਰੀਬਮ ਤੁਲੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਅਰੀਬਾਮ ਪਿਸ਼ਕ ਸ਼ਰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਕਿਹਾ: (ਅਰੀਬਮ ਤੁਲੇਸ਼ਵਰ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 390, ਪੈਰਾ 3)

"3. … ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ), ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ ਸਮੀਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ। ਪਰ, ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ. ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ,
ਉਚਿਤ ਤੁਨਦੇਹੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ
ਗੁਣ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੂਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੇ. ਅਜੀਤ ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1997) 6 ਐਸਸੀਸੀ 473, ਇਹ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਗੋਪਾਬੰਧੂ ਬਿਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ ਮੋਹੰਤੀ, (1998) 4 ਐਸਸੀਸੀ 447)। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ੪੭ ਨਿਯਮ ੧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਰਥ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਰਥ ਵਿ. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, (1999) 9 ਐਸਸੀਸੀ 596, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 608, ਪੈਰਾ 30-31)

"30. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
47. ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ, ਜੋ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਹੋਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ. ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸਿਰਫ ਨਵੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ, ਭਾਵ, ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ'
1 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਨ ਕਾਰਨ।

31. ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਆਰਡਰ 47 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼,
ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਮੋਹਲਾ ਵਿੱਚ, (2007) 1 ਐਸਸੀਸੀ 457
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 465-66, ਪੈਰਾ 27)

"27. ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣੋ।

34. ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਕਾਡਰ ਵਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਂਸ, (2007) 9 ਐਸਸੀਸੀ 369 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਹੇਠਾਂ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 387, ਪੈਰਾ 40)

40. ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੂਖਮ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ
ਸਮੀਖਿਆ ਕ੍ਰਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਸੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਰਨ[ਸੋਧੋ] ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ,
ਨਾ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਬੈਠਗਿਆ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.) ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੂਜਾ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼। ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

35. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਹੜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ:

() ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (3) (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 114 ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ/ਸਮਾਨ ਹੈ।

() ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।

() ਸ਼ਬਦ "ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ" ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(v) ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭੀ ਗਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਧਾਰਾ 22 (3) (ਐਫ) ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ।

ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਧਾਰਾ 22 (3) (ਐਫ) ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ/ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ।

ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਘਟਨਾ
ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ
ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ/ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।

ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ
ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਵਸਥਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਫਰਮਾਨ। ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 114 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਅਸਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਆਰਡਰ ਐਫ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉੱਪਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਪੈਰਾ 20 ਤੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ/ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ

ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1, ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ

ਸੀ ਨੋਟ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁਦ 2012 ਦੀ ਆਈਏ ਨੰਬਰ 1267 ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕੁਰੜਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰਵ-ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ 47 ਨਿਯਮ 1 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ,

ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਫਿਰ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਸਨ
ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਲਟ-ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਉੱਤਰਦਾਤਾ. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ
ਕੇਸ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸੀ ਨਾ ਤਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾਈ ਵਿਨੈਗਰ ਮੰਦਰ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, (ਸੁਪਰਾ), ਜੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ,
ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਦੋਂ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ।

ਫਿਰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ/ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ/ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ - ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ - ਮੂਲ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ। 19.03.2012 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ
ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੂਟ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ - ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ

ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ - ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਸਲ ਬਚਾਓਕਰਤਾ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੜ੍ਹਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜ੍ਹਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

13.1. ਇਸ ਪੜ੍ਹਆ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 16.04.2005 ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ 14.07.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਕਲਾਸ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 09.08.2017 ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 114 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 17.04.2005 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ 10.12.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 14.07.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ 2005 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਵਿੱਚ 2015 ਦੀ ਨੰਬਰ 465 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 10.12.2013
2005 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਖ਼ਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

